

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianaе, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

De Participiis Absolvitis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

μοχ, ὅτε τοῖσι λυδοῖσι ὄτι μαχεσάμενον, ὅ-
 τε νύξ ἢ ἡμέρη ἐγγύς, hic ille est qui dimi-
 cauit cum Lydis, quo tempore interdiu
 obtenebrauit cōmisso praelio. Verbum
 substantiuū in modo infinitiuo & accu-
 satiuum, propriū illius modi casum ad-
 mittit, et aliū respondentem ad uerbū
 finitū, ut πρὸς αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι, cū re-
 gem esse potestas illi fieret. Plato Epita-
 phio, ἰὼ ἐμοὶ ἢ ὅν θυμασὸν οἶώτε εἶν εἰπεῖν.

DE PARTICIPIIS ABSOLVTIS.

Elegans est usus participiorum apud
 Græcos, sed præcipue eorū quæ absolu-
 te ponunt. λέον δόξαμ, ὄζον, μετῶν, πρὸν, τυ-
 χόν. Lucian. λαπίθαις. ὅτως οἶμαι ἰυχόν. He-
 rod. 1. εἰ πρὸς αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι, cū po-
 testas illi fieret. Thucyd. α. ὡς ὁ μετῶν αὐ-
 τοῖς ὑπὸ δ' ἄμυν. Sophoc. Electra, νῦν δ' ὄζον
 πατρὸς πάντων ἀρίστων ἀδελφῶν καλεῖσθαι, cū ti-
 bi concedat. δόξαμ δ' ἐσθ' ἐποίησεν ῥιόνδε,
 cū placuisset. Lucian. Rhetorū διδασκα-
 λῶν, ἵσαυτα λαμῶν ὁ δὲ δ' ἔορ. Tale est et μέ-
 λον. Lucian. τοχαί, ὡσπερ ὁ παίνου σοι μέλ-
 ῳ ἀποτμηθείς τὴν γλῶσσαν, quasi parū so-
 licitus sis, ne lingua tibi uicto præcidat.

Itē ὁρ. Thucyd. α'. ἀδ' κλον ὁρ ὁπότε τις ἐπελ-
 θῶρ, ἢ ἅμα ἀτφχίσιωρ ὄντωρ, ἄλλος ἀφαιρήσε-
 ται, cū esset inexploratū. Et mox, ὡς βε-
 βαιὸρ ὁρ, tanquā loco tuto. quod tamen
 accipi potest, ut sit Attice positū partici-
 piū in significatione uerbalī; ut Oedipo
 Tyrān. οἶδ' ὡς ποιήσωρ, scis quid facias.
 φρόνει βεβῶς αὖ νυῦ ὑπὸ ξυρῶ τυχῆς, scito te
 cōstitisse. estq; hoc frequētissimū. Est
 & peculiaris Græcis usus infinitiui sub-
 stantiui talis. Herod. εὐτόρπη, μεγάλα ἐ-
 κτήλα ἡρώματα ὡς αὖ εἶν ῥοδῶπιρ, ut q̄ qui-
 dem Rhodopis esset. & κληοῖ, ἦν ὁδενί λό-
 γω ποιησέμεν τὴν πρώτῃ εἶν. παιδείας β'.
 ὁδὲ μὲν φίλοις γε, ὁδὲ ξηνοῖς ἐκὼρ εἶν γέλωτα
 πρὸς ἑαυτοῖς. Herodian. ε'. ὁδὲρ ὅν εἶν αὐτῶν ἐλα-
 θανε τ' ὑπὸ τ' αὐτωνίνσ βασιλομελίωρ, nihil
 igit̄ illā eὐ loci cōstitutam fugiebat, &c.
 Huc referant̄ & hæc, ἦν ἑσὶ νυῦ εἶν, in præ-
 sentia. & ὁ λόγ' ὅτι ἡ εἶν. Participiū uer-
 bi substantiui aduerbialiter affirmatiuū
 est, ὄντ' reuera, q̄d & τῶ ὄντι dicit̄, & ue-
 ritatē notat. Plat. Epitaph. Ἐ τῶ ὄντι ἦν πα-
 τρίς οἰκόντας. μελπομελίη, εἰ δὲ ἑσὶ ὄντι γε ὁ-
 μῆρος ταῦτα ἴα ἐπεκ' ἐποίησε, & κληοῖ, ἦν ἑσὶ

ἰὺς τὰς δίκας ἀποβαίνου, iustas ferri sētētias.

DE ARTICVLIS,

Non potest intelligi articulorū natura, de Latino sermone: propterea quod illa prorsus articulis nō utit̄. Est aut̄ particula hęc orationis eiusmodi, ut subducta suo loco, aut alienō inculcata, mirifice orationem deformare uideat̄. quod quidem quale sit, nullis præceptis potest explicari, sed totū positum est in observationis diligentia. Quod quidē ferē docent, articulū aliquid quasi prius dictum designare: rectius, ut opinor, diceret̄, articuli generalem significationē esse ἐμφατικῶν, & habere ἑντάσιμ, ut sit in adiectionib. & appositionib. demonstrationib. explicādo, discernendo. Creberrimi etiā sunt ἐκλείψεις uocū, q̄ in articulis intelligunt̄. Iam cōtra præcepta usus illorū ualde multa reperias apud autores linguæ Græcæ, ut sic oportere loqui, τὰς τῶν ἀποδείων γνώμας, τὰς τῶν φάσεων διανοίας, τοῖς τῶν πατρῶς ὑπὸ τῆς δόξας. Sed idē tamē Isocrates sic etiā. ἀλλ' ὁ μὲν τῶν πόρων στρατηγία τῶν μύλων γύκισον.